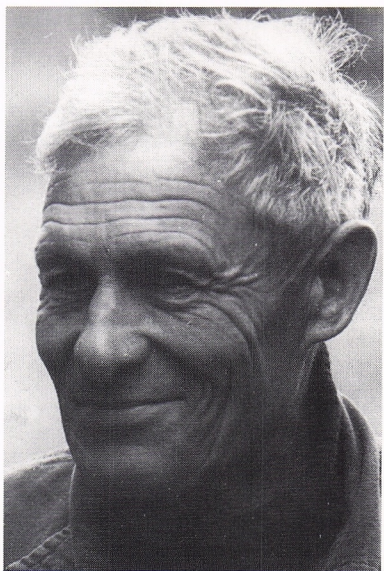


43B 193 + 1996



Jan van de ⁴¹Belt



Jan van de Belt

salesiaan van Don Bosco

geboren: 7 april 1909; geprofest: 16 augustus 1943;

overleden: 14 oktober 1996

Als zoon uit een boerenfamilie groeide Jan op het bedrijf Stoutenberg op. Op latere leeftijd voelde hij de wens om priester te worden. Via Pater Dury in Parijs kwam hij in contact met Don Bosco. Vandaar ging hij kort voor de oorlog naar Kortrijk in België om er de priesterstudie te volgen. Toen de oorlog kwam, moest hij terug naar Nederland, waar hij in Lauradorp en Ugchelen het noviciaat en de filosofiestudie volgde. Dat laatste ging hem moeilijk af. Hij moest die studie dan ook opgeven, een teleurstelling die hij nog vele jaren gevoeld heeft. Hij werd toen co-adjuteur, met de taak om een boerenbedrijf op te zetten, dat nodig was voor de voedselvoorziening van de medebroeders en de jongens in opleiding van Huize Don Rua in Ugchelen. Dat werd van toen af zijn grote zorg in die jaren van en na de oorlog. Het bedrijf nam grote afmetingen aan, toen de salesianen in Assel grond konden verwerven van de familie Westerwoudt. Van 's morgens vroeg tot diep in de nacht was Jan aan het werk om de grond vruchtbaar te maken voor gewas en vee. Meerdere generaties jongens en medebroeders heeft hij met zijn gestage inzet het nodige levensonderhoud bezorgd. Maar hij vond wel, dat zij op het land mee konden helpen. Als iets of iemand hem in de weg kwam, kon Jan goed kwaad worden. Maar zijn kwaadheid was maar een deur dik: hij was het snel vergeten. Hij was een goed manager en wist de Mariahoeve tot een bloeiend bedrijf uit te bouwen, waar men de 'beste' melk had en het vee veel prijzen won. Hij keek scherp, met name bij het handelen. En hij had zijn vaste mening, waar hij niet gauw van af te brengen was. Maar hij

kon ook zijn ongelijk erkennen. Jan tilde niet zwaar aan de problemen van het dagelijks leven. "Je moet er de humor van zien", was zijn gezegde. Zo vond hij, dat je je niet voortijdig zorgen moest maken: "Je moet geen spoken zien ! Dat lost zich vanzelf op". Zo reageerde hij ook, als mensen van het bestuur over de toekomst van het bedrijf wilden komen praten. Dat was niet nodig: "Komt tijd, komt raad". Jan was niet gehecht aan geld of goed. Het kasboek moest kloppen, maar wat er met het geld gebeurde.... hij zat niet op de centen. "Het is beter te geven dan te ontvangen", was zijn reactie en hij gaf gul. Je moest de dingen breed zien. Zo hield zijn wereld niet op bij het bedrijf. Jan zocht contact met mensen: hij maakte veel vrienden en kennissen. Mede door zijn EHBO- en pedicurewerk. Tot hoge leeftijd wilde hij zichzelf fris houden. Zo volgde hij cursussen voor die hobby's en begon hij al dik in de zeventig nog Spaans te leren. Hij hield zijn vakliteratuur bij en bleef op de hoogte van de ontwikkelingen in de landbouw. Jan had een sterke gezondheid, tot zijn 84ste levensjaar, toen werd het minder. Maar al 85 jaar zei hij eens: "Ik kan nog de hele dag ploegen en mest rijden; maar werken kan ik niet meer." Het viel hem erg zwaar te voelen, dat de ouderdom zich deed gelden en zijn krachten steeds sneller afnamen. Hij heeft er de laatste maanden echt mee gevochten. Maar toch kon hij zeggen: "Wat er ook gebeurt, ik heb een mooi leven gehad." Dankzij de goede zorgen van de zuster Willibrord, die hij vaak bij zich riep, en van de wijkzusters, kon hij zich toch overgeven aan het zwaarste 'werk' van zijn leven. Op 87-jarige leeftijd heeft hij zijn vermoeide lichaam over kunnen geven aan de uiteindelijke rust bij God. Hij is toevertrouwd aan Gods akker bij de H. Geestkapel te Assel, vlak bij zijn land.

Voor uw medeleven en gebed danken wij U van harte.

Salesianen van Don Bosco, Familieleden.

